

Θεώρημα: Έστω $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ f ολοκληρώσιμη στο $[a, b]$
 αν-αν f ολοκληρώσιμη στο $[a, c]$ και στο $[c, b]$ (όπου
 $c \in (a, b)$) τότε:

$$\int_a^b f(x) dx = \int_a^c f(x) dx + \int_c^b f(x) dx$$

Απόδειξη: " $\Leftarrow$ " τυπο $\checkmark$

$\Rightarrow$ Έστω ότι f ολοκληρώσιμη στο $[a, b]$

Έστω $\epsilon > 0$ κρίτηριο $\exists P$ διαμέριση του

Riemann

$$[a, b] \text{ τω } U(f, P) - L(f, P) < \epsilon$$

Έστω $Q = P \cup \{c\}$ θέτουμε

$$P_1 = \{y \in Q : y \leq c\} = Q \cap [a, c]$$

$$P_2 = \{y \in Q : y \geq c\} = Q \cap [c, b]$$

Είχαμε δείξει ότι:

$$\begin{cases} U(f, Q) = U(f, P_1) + U(f, P_2) \\ L(f, Q) = L(f, P_1) + L(f, P_2) \end{cases}$$

$$U(f, Q) \leq U(f, P) < L(f, P) + \epsilon \leq$$

$$L(f, Q) + \epsilon \Rightarrow U(f, Q) - L(f, Q) < \epsilon$$

$$\left[\underbrace{U(f, P_1) - L(f, P_1)}_{\leq 0} \right] + \left[\underbrace{U(f, P_2) - L(f, P_2)}_{\leq 0} \right] < \epsilon$$

Q εκλεπτυσμένης P P_1 : διαμέριση του $[a, c]$

P_2 : διαμέριση του $[c, b]$

$$\Rightarrow U(F, P_1) - L(F, P_2) < \varepsilon \xrightarrow{\text{κριτήριο Riemann}} F \text{ ολοκλ. στο } [a, c] \\ U(F, P_2) - L(F, P_1) < \varepsilon \quad F \text{ ολοκλ. στο } [c, b]$$

Πορισμα: Αν $F: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ ολοκλ. στο $[a, b]$ και $[c, d] \subseteq [a, b]$ τότε F ολοκλ. πάνω στο $[c, d]$

Αποδειξη: F ολοκλ. στο $[a, d] \Rightarrow F$ ολοκλ. στο $[c, d]$

Θεωρημα: Έστω $F: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ φραγμένη. Αν F ολοκλ. πάνω στο $[a+h, b]$ $\forall h > 0$ (οποιως στο $[a, b-h]$)

τότε η F είναι ολοκλ. στο $[a, b]$
 και ισχύει $\lim_{h \rightarrow 0^+} \int_{a+h}^b F(x) dx = \int_a^b F(x) dx$
 (οποιως $\int_a^b F(x) dx = \lim_{h \rightarrow 0^+} \int_{a+h}^b F(x) dx$)

Αποδειξη: Έστω $M = \sup_{[a, b]} F$ $\downarrow$ $\exists \delta \in \mathbb{R}$ $m = \inf_{[a, b]} F \in \mathbb{R}$
εξαισ ορισμένο
αριθμός για $\neq 0$

Έστω $\varepsilon > 0$. Έστω $0 < h < \frac{\varepsilon}{2(M-m)}$ κριτήριο Riemann
 $\exists P$ διαμέριση του $[a+h, b]$ τ.ω

$$U(F, P) - L(F, P) < \frac{\varepsilon}{2}$$

Αν $P: a+b = x_1 < x_2 < \dots < x_n = b$ διαμέριση
 $Q = P \cup \{a\}$ του $[a, b]$ $Q: a = x_0 < x_1 = a+h < x_2 < \dots < x_n = b$

$$U(F, Q) = \sum_{i=1}^n (x_i - x_{i-1}) \sup_{[x_{i-1}, x_i]} F = (x_1 - x_0) \sup_{[x_0, x_1]} F \\ + \sum_{i=2}^n (x_i - x_{i-1}) \sup_{[x_{i-1}, x_i]} F = h \sup_{[a, a+h]} F + U(F, P)$$

Οποιως $L(F, Q) = h \cdot \inf_{[a, a+h]} F + L(F, P)$

$$\Rightarrow U(F, Q) - L(F, Q) = h \left(\sup_{[a, a+h]} F - \inf_{[a, a+h]} F \right) + (U(F, P) - L(F, P)) < (M-m) \cdot h + \frac{\epsilon}{2} < \frac{\epsilon}{2} + \frac{\epsilon}{2} = \epsilon$$

κρίτηριο $\rightarrow$ Riemann F ομοκλήτη

$$\int_a^b F(x) dx - \int_{a+h}^{a+h} F(x) dx = \int_a^{a+h} F(x) dx$$

Όπως $m \leq F(x) \leq M \quad \forall x \in [a, b] \Rightarrow$

$$m \cdot h \leq \int_a^{a+h} F(x) dx \leq M \cdot h$$

(συνεπώς) $\lim_{h \rightarrow 0} \int_a^{a+h} F(x) dx = 0$
 (απαρτία)

ΘΕΩΡΗΜΑ: Έστω $F: [a, b] \rightarrow [m, M]$ ομοκλήτη, $\varphi: [m, M] \rightarrow \mathbb{R}$ συνεχής. Τότε η $\varphi \circ F$ είναι ομοκλήτη στο $[a, b]$

ΠΡΟΤΑΣΗ: Αν F, g ομοκλήτωσης στο $[a, b]$ τότε $|F|, F^2, F \cdot g$ ομοκλήτωσης στο $[a, b]$
 " g
 $F \cdot g = \frac{1}{2} [(F+g)^2 - F^2 - g^2]$

ΠΡΟΤΑΣΗ: (Τριγωνική ανισότητα) Αν F ομοκλήτωσης στο $[a, b]$ τότε $\left| \int_a^b F(x) dx \right| \leq \int_a^b |F(x)| dx$

Απόδειξη: $-|F(x)| \leq F(x) \leq |F(x)| \quad \forall x \in [a, b]$
 $\Rightarrow -\int_a^b |F(x)| dx \leq \int_a^b F(x) dx \leq \int_a^b |F(x)| dx$
 $\Rightarrow \left| \int_a^b F(x) dx \right| \leq \int_a^b |F(x)| dx$

$$\begin{aligned} \bullet \text{ Για } \epsilon \in \mathbb{R}^+ : \delta \sum_{i=1}^n (x_i - x_{i-1}) &\leq \sum_{i=1}^n \left(\sup_{[x_{i-1}, x_i]} F - \inf_{[x_{i-1}, x_i]} F \right) \\ &\leq \sum_{i=1}^n \left(\sup_{[x_{i-1}, x_i]} F - \inf_{[x_{i-1}, x_i]} F \right) (x_i - x_{i-1}) = U(F, P) - L(F, P) \leq \delta^2 \end{aligned}$$

$$\delta \sum_{i \in J} (x_i - x_{i-1}) \leq \delta^2 \Rightarrow \sum_{i \in J} (x_i - x_{i-1}) < \delta$$

$$\begin{aligned} \text{Οπώσ } \forall x, y \in [x_{i-1}, x_i], \quad &|\varphi(F(x)) - \varphi(F(y))| \leq \\ &|\varphi(F(x))| + |\varphi(F(y))| \leq 2M \\ \Rightarrow \sum_{i \in J} (x_i - x_{i-1}) & \left(\sup_{[x_{i-1}, x_i]} (\varphi \circ F) - \inf_{[x_{i-1}, x_i]} (\varphi \circ F) \right) \leq \end{aligned}$$

(imply 2)

$$2M \sum_{i \in J} (x_i - x_{i-1}) < 2M \delta < 2M \frac{(b-a)\epsilon}{2M} < \epsilon (b-a)$$

" $\epsilon/2$ "

$$\sum_{i \in I} (x_i - x_{i-1}) \left(\sup_{[x_{i-1}, x_i]} (\varphi \circ F) - \inf_{[x_{i-1}, x_i]} (\varphi \circ F) \right) \leq \sum_{i \in I} (x_i - x_{i-1}) \epsilon$$

$$= \epsilon \cdot (b-a) = \frac{\epsilon}{2}$$

$$\begin{aligned} U(\varphi \circ F, P) - L(\varphi \circ F, P) &= \sum_{i=1}^n (x_i - x_{i-1}) \left(\sup_{[x_{i-1}, x_i]} (\varphi \circ F) - \inf_{[x_{i-1}, x_i]} (\varphi \circ F) \right) \\ &= \sum_{i=1}^n (x_i - x_{i-1}) \left(\sup_{[x_{i-1}, x_i]} (\varphi \circ F) - \inf_{[x_{i-1}, x_i]} (\varphi \circ F) \right) + \sum_{i \in J} (\dots) < \frac{\epsilon}{2} + \frac{\epsilon}{2} = \epsilon \end{aligned}$$

κρίσιμο
 $\xrightarrow{\text{Riemann}}$ $\varphi \circ F$ ομοειδησώμενη

Συμβαση: $a \leq b, F: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ ομοειδησώμενη, φ ϵ -ομοειδησώμενη

$$\int_a^b F(x) dx = - \int_b^a F(x) dx$$

ΠΡΟΤΑΣΗ 1: Αν f ομοιόμορφα συνεχής στο $[a+h, b]$ ομοίως στο $[a, b-h]$
 $\forall h > 0$, τότε η f ομοιόμορφα συνεχής στο $[a, b]$ και ισχύει
 $\int_a^b f(x) dx = \lim_{h \rightarrow 0^+} \int_{a+h}^b f(x) dx = \lim_{h \rightarrow 0^+} \int_a^{b-h} f(x) dx$

Εφαρμογή ① Έστω $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ φραγμένη και συνεχής
 πάνω σε έκτος από πεπερασμένα πλήθος σημείων
 τότε f ομοιόμορφα συνεχής

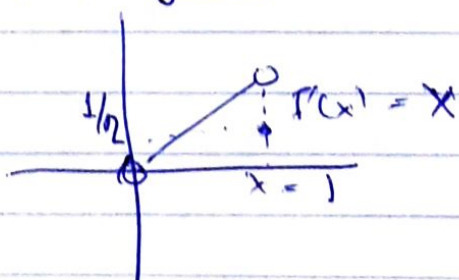
Απόδειξη: Έστω $a \leq c_1 < c_2 < \dots < c_n \leq b$ το σημεία διαίρεσης
 της f . Αρκεί να δείξουμε ότι η f είναι ομοιόμορφα συνεχής σε κάθε διάστημα
 της μορφής $[c_{i-1}, c_i]$ $i = 2, \dots, n$

Έστω $h > 0$, για $t > 0$, η f είναι συνεχής στο
 $[c_{i-1} + t, c_i - h] \Rightarrow f$ ομοιόμορφα συνεχής
 στο $[c_{i-1} + t, c_i - h]$ $\xrightarrow{f \text{ φραγμένη}}$ f ομοιόμορφα συνεχής στο
 $[c_{i-1}, c_i]$ $\xrightarrow{f \text{ φραγμένη προτάση}}$ f ομοιόμορφα συνεχής στο $[c_{i-1}, c_i]$

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ $f(x) = \begin{cases} 1/x, & x \in (0, 1] \\ 0, & x = 0 \end{cases}$ συνεχής από
 ομοιόμορφα στο $[h, 1]$
 $\forall h > 0$

$\Rightarrow f$ ομοιόμορφα συνεχής στο $[0, 1]$
 Όχι γιατί η f δεν είναι φραγμένη

Εφαρμογή ② Έστω f ομοιόμορφα συνεχής στο $[a, b]$ $\Rightarrow$
 $\exists \max_{[a, b]} f$ και $\min_{[a, b]} f$

Έστω $f(x) = \begin{cases} x & x \in (0, 1) \\ 1/2 & x = 0 \text{ ή } x = 1 \end{cases}$

$$\inf_{x \in (0,1]} f(x) = 0$$

$$\sup_{x \in (0,1]} f(x) = 1$$

Όπως $\nexists j \in [0,1]$ τω $f(j) = 0$ η $f(j) = 1$

Αρα η f δεν λαμβάνει μέγιστη και ελάχιστη τιμή

Όπως η f ολοκληρώσιμη στο $[0,1]$ από εφαρμογή 1

• Αν αλλάξω την τιμή μιας ολοκληρώσιμης συνάρτησης σε πεπερασμένο πλήθος σημεία το ολοκλήρωμά της δεν αλλάζει

$$\int_0^{1+h} f(x) dx = \lim_{t \rightarrow 0^+} \int_t^{1+h} f(x) dx \quad \left| \int_t^{1-h} x dx \right.$$

$$= \lim_{t \rightarrow 0^+} \frac{(1-h)^2 - t^2}{2} = \frac{(1-h)^2}{2}$$

$$\int_0^1 f(x) dx = \lim_{h \rightarrow 0^+} \int_0^{1-h} f(x) dx = \lim_{h \rightarrow 0^+} \frac{(1-h)^2}{2} = \frac{1}{2}$$

Εφαρμογή 3 $f(x) = \begin{cases} \sin 1/x, & x \in [-1,1] \setminus \{0\} \\ 0, & x = 0 \end{cases}$

Εφαρμόσιμη και συνεχής παντού εκτός από $x=0 \Rightarrow f$ ολοκλ.

ΘΕΩΡΗΜΑ ΜΕΣΗ ΤΙΜΗΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟΥ ΛΟΓΙΣΜΟΥ

Έστω $f: [a,b] \rightarrow \mathbb{R}$ συνεχής και $g: [a,b] \rightarrow \mathbb{R}$ ολοκλ.
Τότε $\exists j \in [a,b]$ τω $\int_a^b f(x)g(x) dx = f(j) \int_a^b g(x) dx$

Απόδειξη: Έστω $m = \min_{[\alpha, b]} F$ $M = \max_{[\alpha, b]} F$

$$\Rightarrow m \leq F(x) \leq M \quad \forall x \in [\alpha, b]$$

$$\Rightarrow m g(x) \leq F(x) g(x) \leq M g(x), \quad \forall x \in [\alpha, b]$$

$$\Rightarrow m \int_{\alpha}^b g(x) dx \leq \int_{\alpha}^b F(x) g(x) dx \leq M \int_{\alpha}^b g(x) dx$$

Ορίσω m αναπάνω $h(x) = \int_{\alpha}^b g(x) dx F(x)$, οπότε

$$\text{στο } [\alpha, b] \quad \max_{[\alpha, b]} h = M \int_{\alpha}^b g(x) dx$$

$$\min_{[\alpha, b]} h = m \int_{\alpha}^b g(x) dx$$

Θ. Ευκλ.
Τ. Πη) $\rightarrow \exists \xi \in [\alpha, b], F(\xi) \int_{\alpha}^b g(x) dx = \int_{\alpha}^b F(x) g(x) dx$